

i na podkladě skutků, které obvinění ospravedlňují (§ 6 odst. 2 zák. o ochraně cti), nýbrž o určitý závěr na základě okolností určitě tvrzených. Na tento případ dopadá plně předpis 3. odst. cit. §, že při rozhodnutí otázky, zda se zdařil důkaz pravdy nebo důkaz omluvitelného omylu, přihlédně soud ke všem částem projevu, které zřejmě vnitřně souvisejí; zde je souvislost mezi předpoklady urážlivého závěru a jím samým obsahem článku tak zřejmě vyčtena, že nelze napotom rozšiřovati pro důkaz pravdy okruh oněch předpokladů o skutečnosti, které čtenáři předvedeny nebyly. Bude ovšem na soudě kmetském, když bude důsledkem zrušení rozsudku z jiných důvodů o věci znovu souditi, aby posoudil, pokud na podkladě tvrzení ve článku obsažených byl urážlivý závěr učiněn právem či neprávem; zmateční stížnost však, dožadující se v tomto směru provádění důkazů o dalších okolnostech, byla zamítnuta jako bezdůvodná.

Čís. 5140.

Podľa § 15, čís. 3 zák. na ochr. rep. sa trestá i všeobecná výzva k trestným činom tam označeným, adresovaná celému proletariátu sveta; preto nevadí, že sa rečník neobracal výslovne na občanov Československej republiky.

Rozpustením tej či onej snemovne Národného zhromaždenia pozývajú jej členovia ochrany podľa § 24 ústavnej listiny.

(Rozh. zo dňa 24. novembra 1934, Zm IV 212/34.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti M. K. a spol., obžalovaným zo zločinu podľa § 15, č. 3 zák. na ochr. rep. atď., na základe verejného pojednávania následkom zmätočnej sťažnosti vrchného prokurátora a obžalovaného M. K. a osobitného obhájcu obžalovaného P. D. vyniesol rozsudok, ktorým zmätočné sťažnosti čiastočne odmietol, čiastočne zamietol, zčasti však obžalovaného M. K. obžaloby sprostil.

Z d ô v o d o v:

Obžalovaný M. K. dovodzuje na základe zmätočnosti podľa čís. 1 a) § 385 tr. p. v smere zločinu podľa čís. 3 § 15 zák. na ochr. rep., že jeho výzva smerovala na všetkých proletárov sveta, že inkriminovaným výrokom nevyzýval nikoho z našich občanov a že všeobecná výzva adresovaná na celý proletariát sveta nemôže byť u nás trestaná. Námitky neobstoja. Bárs obžalovaný sa výslovne neobracal na občanov Československého štátu, je preca z jeho výroku zrejmé, že poslucháčov a proletárov Československej republiky tiež zahrňoval medzi proletárov sveta, a že tedy výzva na týchto platia aj na občanov Československej republiky. Ostatne obžalovaný nevyňal inkriminovaným výrokom ani inak občanov Československej republiky, ku ktorým závadnú reč prehovoril,

z všeobecnej výzvy. Tvrdí-li sťažovateľ, že výrok je všeobecná fráza a nie vyzvanie k páchaníu vojenského zločinu, nevyvracia tým spôsobilosť závadného výroku pôsobiť na poslucháčov v smere zákonom zakázanom. Uplatňujúc zmätok podľa č. 1 c) § 385 tr. p., tvrdí sťažovateľ, že v dobe spáchania všetkých trestných činov bol členom poslaneckej snemovne Národného shromaždenia, že súdy žiadaly poslaneckú snemovňu o súhlas k stíhaniu obžalovaného, že rozhodnutím z 25. septembra 1929 prezident republiky rozpustil poslaneckú snemovňu Národného shromaždenia, že v takom prípade nastupuje podľa § 54 Ústavnej listiny stály výbor, volený na základe cit. Šu Ústavnej listiny, ktorý má až na určité výnimky tie isté práva ako Národné shromaždenie, môže tedy vykonávať aj funkciu imunitného výboru a má tiež rozhodovať o vydaní, a pretože stály výbor o vydaní obžalovaného nerozhodol, má byť obžalovaný sprostý obžaloby pre všetky trestné činy.

Zmätočná sťažnosť není základná. Názor sťažovateľov není správny. Rozpustenie poslaneckej snemovne Národného shromaždenia malo čo do jeho členov ten účinok, že títo prestali byť členmi poslaneckej snemovne Národného shromaždenia a tým pozbyli aj ochrany, ktorú im Ústavná listina v § 24 ako členom Národného shromaždenia poskytuje. To plynie nielen zo slovného znenia § 24 Ústavnej listiny, podľa ktorého požívajú imunity členovia Národného shromaždenia, tedy zrejme len po tú dobu, čo sú členmi Národného shromaždenia, ale tiež zo smyslu cit. ustanovenia Ústavnej listiny, lebo ochrana poskytnutá členom Národného shromaždenia v § 24 Ústavnej listiny má zrejme umožniť nerušenú činnosť členov Národného shromaždenia, čo patrne odpadá v prípade rozpustenia daktorej snemovne Národného shromaždenia. Po rozpustení niektorej snemovne Národného shromaždenia až do opätovného sojitia snemovne nastupuje podľa § 54 Ústavnej listiny stály výbor a členovia tohoto výboru požívajú podľa výslovného ustanovenia odst. 7 § 54 ochrany určenej v § 24. Obžalovaný členom výboru nebol a ani to netvrdí a preto ochrany podľa § 24 Ústavnej listiny po rozpustení snemovne nepožíval. Pretože poslanecká snemovňa o žiadostiach za vydanie obžalovaného nerozhodovala a výbor ustanovený podľa § 54 Ústavnej listiny o žiadostiach rozhodovať nemal, niet po rozpustení snemovne prekážok, aby obžalovaný bol stíhaný pre trestné činy spáchané v dobe, kedy bol členom poslaneckej snemovne Národného shromaždenia.

Čís. 5141.

Zákonný požadavek »za účelom súťaže« znamená jen, že jednání pachatelovo směřuje k tomu, by posice zlehčovaného podniku byla v soutěži seslabena, a že zlehčovací údaje byly k tomu i způsobilé; soutěžitel může tento účel sledovati i pravdivými i nepravdivými údaji zlehčovacího rázu, odpovídá však z přečinu § 27 zák. čís. 111/1927 jen při vědomé nepravdivosti údajů.